13/05/2019

Ο Άγιος Θεράποντας ο Ιερομάρτυρας Επίσκοπος Κύπρου

/ Βίοι Αγίων

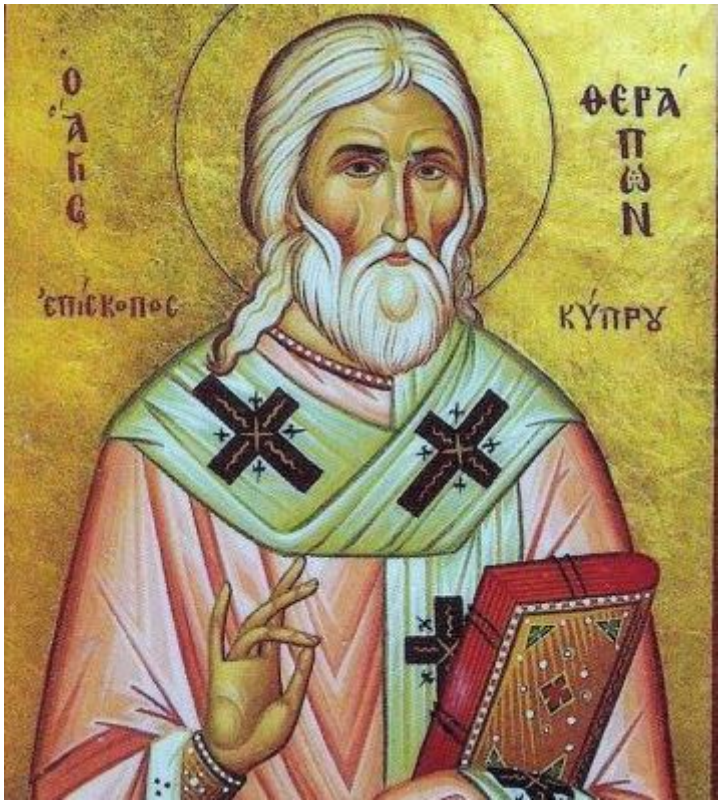

Ὁ μακάριος αὐτός ἄνδρας, καταγόταν ἀπὸ τὴν χώρα τῶν Ἀλεμάνων (Δουκάτο στὴν περιοχὴ τῆς Γερμανίας), ἀπὸ εὐγενεὶς καὶ ευσεβεὶς γονείς. Καταφρόνησε ὅλες τὶς ἀνάγκες τῆς ζωῆς γιατὶ ἐκπαιδεύτηκε στὰ Ἱερὰ Γράμματα κατανοώντας τα πλήρως.

Περνοῦσε κάθε ἡμέρα, ὅλο τὸν χρόνο του στὶς ἱερὲς Ἐκκλησίες, μελετώντας τὶς Γραφές. Ἡ ζωή του ἦταν πολὺ λιτὴ καὶ ἁπλή. Ἤθελε νὰ ἀρέσει στὸν Θεὸ καὶ γιὰ νὰ ἀποκτήσει τὴν ἐπίδοση τῶν ἀρετῶν, σκληραγωγοῦσε τὸν ἑαυτό του σὲ ἐγκράτεια καὶ πολλοὺς ἀγῶνες. Ἔγινε ἔνθερμος κήρυκας τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεμανίας τὸν κάλεσε – ἀφοῦ ἔμαθε γιὰ τὴν ζωή του – καὶ μὲ τὴν συνεργεία τῆς Θείας Πρόνοιας καὶ τὴν ψήφο τοῦ λαοῦ χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ, ὅτι ὁ Ἅγιος Θεράπων δὲν τὸ ἐπιθυμοῦσε αὐτό, ἀλλὰ ὑπάκουσε στὴν ἐντολὴ τῆς Θείας Χάριτος καὶ ἐγκαταστάθηκε στὴν πατρίδα του μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ Ἐπισκόπου. Λάμπρυνε τὸ ἀξίωμά του, ἔγινε διδάσκαλος τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἀκριβὴς στὸν λόγο του. Μετέστρεψε πολλοὺς ἀπὸ διάφορες αἱρέσεις πίσω στὴν

Ἀληθινὴ Πίστη τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἐπειδὴ ποίμανε θεάρεστα γιὰ πολλὰ χρόνια τὸ ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ, ὁ Διάβολος, κήρυξε βρώμικο πόλεμο κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὴν προσκύνηση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων. Ὁ Ἅγιος Θεράπων ἀντιτάχθηκε καὶ ἄσκησε κριτικὴ στοὺς εἰκονομάχους ἀποκαλώντας αὐτοὺς αἱρετικούς, ἄθεους καὶ ἀσεβείς. Ἐκείνοι, μὴ ἀνεχόμενοι τὶς ὕβρεις τοῦ Ἁγίου, τὸν συκοφάντησαν καὶ τὸν φυλάκισαν καὶ μὲ σιδερένια νύχια ἔσκιζαν τὸ σῶμά του.

Ὁ Ἅγιος, τὰ ὑπέμεινε ὅλα αὐτά μὲ χαρὰ καὶ ἔλεγε στοὺς βασανιστές του «Γιὰ τὴν Ἁγία Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, εἶμαι ἕτοιμος ἀκόμα καὶ κομμάτια νὰ γίνω». Καὶ αὐτοὶ ἔδεσαν χειροπόδαρα καὶ φυλάκισαν τὸν Ἅγιο, τοποθετώντας μάλιστα καὶ μεγάλη φρουρὰ ἔξω ἀπό τὸ κελί του. Καὶ ἐνῷ οἱ θύρες τοῦ κελιοῦ του ἦταν σφραγισμένες, Ἄγγελος Κυρίου παρουσιάστηκε στὸν Ἅγιο τρεῖς φορὲς καὶ ἀφοῦ τοῦ ἔλυσε τὰ δεσμὰ καὶ τοῦ γιάτρεψε τὶς πληγές, τοῦ εἶπε: «Σήκω καὶ μὴ φοβᾶσαι τίποτα. Ἀκούστηκε ἡ προσευχή σου γνήσιε Μαθητὴ τοῦ Χριστοῦ».

Τὸ ἑπόμενο πρωί, οἱ φρουροὶ ἔβγαλαν τὸν Ἅγιο ἀπὸ τὸ κελί του, τὸν χτυποῦσαν καὶ τὸν χλεύαζαν. Ὁ Ἅγιος ἀμέσως τοὺς εἶπε: «ἐπειδή μὲ εἰρωνεύεστε καὶ παραμένετε ἀδιόρθωτοι καὶ μὲ βρίζετε, ἔφθασε σὲ σᾶς ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, καὶ θὰ γίνετε ὅλοι παράλυτοι, ὥστε ἀπὸ σᾶς, νὰ σωφρονιστοῦν καὶ οἱ ὑπόλοιποι».

Μόλις τελείωσε τὸν λόγο του, σχηματίστηκε στὸν οὐρανὸ ἕνα εἶδος ἀστραπὴς ποὺ ἄφησε μεγάλο κρότο, καὶ παρέλυσε τοὺς φρουρούς, καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου, δραπέτευσε ὁ Ἅγιος καὶ μεταφέρθηκε ἀπὸ τὴν Ἀλεμανία στὰ Ἱεροσόλυμα, μέσα σὲ μία νύχτα. Ἀφοῦ ἐπισκέφτηκε ὅλα τὰ Ἱερά προσκυνήματα γιὰ δική του ὠφέλεια, κατέπληξε πολλούς, μὲ πολλὰ θαύματα καὰ σημεῖα ποὺ ἔκανε καὶ ἀνακηρύχτηκε ἀπὸ τοὺς κατοίκους ὡς Μέγας καὶ Θαυματουργός.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ θαύματα ποὺ ἔκανε ὁ Ἅγιος Θεράπων, ἔγινε στὴν Ἱερουσαλήμ, ὅταν συνάντησε τυχαῖα στὸν δρόμο μία τελετὴ ταφῆς ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ. Ὁ Ἅγιος, σπλαγχνίσθηκε τὴ μάνα τοῦ παιδιοῦ ποὺ «ἀμέτρως ἐκόπτετο». Πλησίασε τὴν σωρὸ τοῦ νεκροῦ παιδιοῦ, καὶ ἅπλωσε τὸ δεξί του χέρι πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπε:«Σήκω, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ ἄνομοι Ἑβραῖοι σταύρωσαν, ἐπὶ ἡγεμονίας Ποντίου Πιλάτου».

Ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου, ἀμέσως ἀνέστησε τὸ νεκρὸ παιδὶ καὶ ἔμειναν ὅλοι ἔκπληκτοι. Ἡ μάνα τοῦ παιδιοῦ, προσκύνησε τὰ ἴχνη τοῦ Ἁγίου καὶ μὲ ἀναφιλητὰ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὴν βαπτίσει μαζὶ μὲ τὸ παιδί της καὶ νὰ ἀναγεννηθεῖ στὴν Ὀρθοδοξία. Μετὰ τὸ γεγονὸς αυτό, ὅλος ὁ κόσμος διατυμπάνιζε παντοῦ αὐτὸ τὸ μέγα θαῦμα ποὺ τέλεσε ὁ Ἅγιος.

Ὁ Ἅγιος, ἔμεινε πολλὰ χρόνια στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τελοῦσε πλῆθος θαυμάτων σὲ ὅλον τὸν κόσμο, μὲ τὴν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. Βλέποντας ὅμως τὸν κόσμο νὰ τὸν τιμάει καὶ ἔχοντας ἤδη γίνει αρκετὰ γνωστὸς σὲ ὅλη τὴν ἐκεῖ περιοχή, ἀποφάσισε νὰ ἀφήσει τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ πάει κάπου μακριὰ γιὰ νὰ ἀποφύγει τὴν δόξα. Μπῆκε σὲ ἕνα πλοῖο καὶ πῆγε στὴν Κύπρο. Ὅμως ἡ φήμη του ἦταν τόσο μεγάλη, ποὺ εἶχε φθάσει ἀκόμα καὶ στὴν Κύπρο. Φιλοξενήθηκε ἀπὸ κάποιον Σώσιο ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὴν γυναίκα του ἦταν φιλάσθενοι. Ἡ γυναίκα του ἦταν κατάκοιτη στὸ κρεβάτι γιὰ ἐννέα χρόνια μὲ ὑψηλὸ πυρετό. Βλέποντας ὁ Ἅγιος τὴν καλοσύνη τους, τοὺς ἔδωσε τὴν πολυπόθητη ὑγεία.

Καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀσθενείς, ὅταν τὸ ἔμαθαν παρακαλοῦσαν τὸν Ἅγιο νὰ τοὺς θεραπεύσει καὶ ὁ Ἅγιος, βάζοντας τὰ χέρια του ἐπάνω στὰ κεφάλια τους, θεράπευε ὅλες τὶς ἀσθένειες, κηρύττοντας σὲ ὅλον τὸν κόσμο τὴν Ἀληθινὴ Πίστη τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀσκῶντας ἔλεγχο καὶ κριτικὴ στοὺς Αἱρετικοὺς ποὺ πολεμοῦσαν τὴν προσκύνηση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων. Ὁ Ἅγιος Θεράπων ἦταν ἀπόλυτος σὲ ὅ,τι ἀφοροῦσε τέτοια θέματα (γι’ αὐτὸ καὶ ἡ εἰκόνα του, κάνει πολλὰ θαύματα).

Κάποια στιγμή, ἐνῷ ὁ Ἅγιος ἔδινε τὸν ἀγῶνά του ἐναντίον τῶν αἱρετικῶν σὲ δημόσιο χῶρο, κάποιος αὐθάδης αἱρετικὸς μὴ μπορῶντας νὰ ἀντιμετωπίσει τὸν Ἅγιο, τὸν χτύπησε στὸ πρόσωπο καὶ τὸν ἔριξε καταγῆς. Μετὰ ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες, νιώθοντας τύψεις γιὰ τὴν μεγάλη διαφορὰ ἡλικίας ποὺ τοὺς χώριζε καὶ γιὰ τὴν βία ποὺ ἄσκησε στὸ πρόσωπο τοῦ γέροντα, ζήτησε ἀπὸ τὸν Ἅγιο νὰ τὸν συγχωρέσει. Ὁ Ἅγιος τὸν κάλεσε νὰ ἀσπασθεῖ τὶς Ἱερὲς εἰκόνες καὶ νὰ ἀρνηθεῖ τὴν αἵρεση.

Ἐκεῖνος δὲν δέχθηκε καὶ ὁ Ἅγιος δὲν τὸν συγχώρεσε, διώχνοντάς τον ἀπὸ κοντά του «ἐπαρασάμενος αὐτὸν εἶναι κεχωρισμένον τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ». Εἶχε δεῖ σὲ ὄνειρο, τὸν Κύριο σὲ νηπιακὴ ἡλικία, νὰ φοράει ἕναν χιτῶνα λευκὸ ἀλλὰ σκισμένο ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὰ πόδια καὶ νὰ τὸν πληροφορεῖ ὅτι αὐτὸς ὁ Αἱρετικὸς καὶ οἱ ὅμοιοί του διέρρηξαν τὸν χιτώνα του μὲ τὰ πιστεύω τους. Ὅλη ἡ κοινωνία τῆς Κύπρου ἔμεινε ἔκπληκτη μὲ τὸ θᾶρρος καὶ τὴν ἀρετὴ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ τότε Πρόεδρος τοῦ νησιοῦ, ἀφοῦ ἔμαθε γιὰ τὸν Ἅγιο, τὸν κάλεσε καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ μείνει ἐκεῖ κοντά του, δίνοντάς του τὴν ἐπισκοπὴ τῆς Λάρνακας, γιὰ νὰ ὠφεληθεῖ ὅλος ὁ κόσμος. Ὁ Ἅγιος, δέχθηκε καὶ ἔγινε Ἐπίσκοπος Κύπρου.

Ὅλοι ἦταν χαρούμενοι γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ Ἐπίσκοπος, ἦταν καὶ ὁ Ἀνάργυρος Ἰατρὸς τοῦ Νησιοῦ.

Μετὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἔγινε ἐπιδρομὴ τῶν Ἀράβων στὴν Κύπρο, οἱ ὁποῖοι κατέκαυσαν ὅλα τὰ Μοναστήρια καὶ τὶς Ἐκκλησίες καὶ ἔσφαξαν πολλοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ. Καὶ τὸν Ἅγιο Θεράποντα τὸν συνέλαβαν στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸν ἀποκεφάλισαν μπροστὰ στὴν Ἁγία Τράπεζα τὴν ὥρα ποὺ λειτουργοῦσε στὶς 14 Μαΐου. Ξαφνικά, μόλις ἔγινε αὐτό, οὐράνιες μελῳδίες καὶ ἕνα Ἄκτιστο Φῶς κύκλωσε ὅλο τὸν χῶρο τῆς Ἁγίας Τράπεζας. Αὐτὸ τὸ θέαμα στοὺς πιστοὺς τοὺς ἔδωσε δύναμη, ἐνῷ στοὺς Ἄραβες προκάλεσε φόβο καὶ τύψεις γι’ αὐτὸ ποὺ ἔκαναν. Τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Θεράποντος τοῦ Ἱερομάρτυρα κηδεύτηκε ἀπὸ τοὺς πιστούς, ὅπου καὶ χτίστηκε ὁ πρῶτος Ναός του.

Ἔπειτα ἀπὸ μερικοὺς αἰῶνες, καὶ λίγο πρὶν ἐπιτεθοῦν ξανὰ οἱ Ἀγαρηνοὶ στὴν Κύπρο, ἐμφανίστηκε σὲ ὄνειρο ὁ Ἅγιος καὶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ μεταφερθοῦν τὰ ὀστά του στὴν Κωνσταντινούπολη, γιὰ νὰ μὴν πατηθοῦν ἀπὸ ἀπίστους. Πράγματι, τὰ ὀστά του μεταφέρθηκαν στὴν Πόλη στὶς 27 Μαΐου, ὅπου ἔγινε καὶ ναὸς πρὸς τιμήν του καὶ ἀναβλύζουν θαύματα σὲ ὅποιον ἐπικαλεῖται τὸ Πάνσεπτο ὄνομά του καὶ τιμᾶ τὴν Ἁγία Εἰκόνα του.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Θεραπεύσας ἐνθέῳ ζήλῳ τὸν Κύριον, ἀληθῶς ἀνεδείχθης θεράπων τούτου πιστός· διὸ δέδοσαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, ἀκεσώδυνος πηγή, καὶ πολυχεύμων ποταμός, θαυμάτων καὶ ἰαμάτων, Θεράπον Ἱερομάρτυς· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ’. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τῇ ἱερᾷ καὶ ζωηφόρῳ πηγῇ σου, πεποικιλμένῃ ποικιλίᾳ θαυμάτων, πάντες πιστοὶ προστρέχοντες πιστῶς καὶ εὐλαβῶς, πλοῦτον ἀρυόμεθα, ἐξαισίων θαυμάτων, καὶ φαιδρῶς γεραίρομεν, τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας, οὓς περ ὑπέστης ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, Ἱερομάρτυς Θεράπον θαυμάσιε.

Μεγαλυνάριον.
Χαίροις ἱερέων ἔμπνους εἰκών, Θεράπον παμμάκαρ, καὶ Μαρτύρων ὁ κοινωνός· χαίροις ὁ πηγάζων, θαυμάτων θεῖα ῥεῖθρα, σοφὲ Ἱερομάρτυς, τοῖς εὐφημοῦσί σε.